

BIBELSK TRO

Fritt, uavhengig tidsskrift på evangelisk-luthersk grunn

3/2020
29. årgang

*Vår hjelp er i Herrens navn,
han som skapte himmel og jord.*

Salme 124,8

I dette nummeret:

- Ulykker og katastrofer i Guds ords lys
- Anstøtsstein eller hjørnestein?
- Koronaviruset og Den norske kirke

www.bibelsk-tro.no

PÅ BIBELENS Stiftelse GRUNN

utgir tidsskriftet Bibelsk Tro

Formål og grunnlag:

Stiftelsens formål er å framme bibeltro kristendomsforståelse etter Guds Ord på den evangelisk-lutherske bekjennelsesgrunn. Stiftelsen skal på det grunnlag som er nevnt nedenfor ved litterær virksomhet og på andre tjenlige måter hjelpe til å utbre bibelsk forkynnelse og lære, slik at evangeliet kan nå ut til menneskene og nådegavene få sin naturlige funksjon. Likedan vil en vurdere religiøse og åndelige strømninger, bevegelser, tidsaktuelle tanker, ideologier og tiltak i lys av Skriften.

Grunnlaget for stiftelsens virksomhet er den Hellige Skrift, forstått og brukt i lys av Bibelens eget Kristus-vitnesbyrd og Jesu og apostlenes skriftsyn, dvs. Skriftens vitnesbyrd om seg selv. Bibelen er Guds Hellige Ord, gitt ved den Hellige Ånds inspirasjon, troverdig og urokkelig, helt igjennom Guds Ord gitt i menneskelig språk.

Bibelens ord – slik det opprinnelig ble gitt – er uten feil og selvmotsigelser i alle sine uttalelser når det forstås i samsvar med dens egne forutsetninger. Skriftens ord må tolkes ved Skriften selv. Bibelen er Guds åpenbaringsord, gitt oss som veiledning til frelse og evig liv. Den er den eneste, sanne og fullt ut tilstrekkelige, klare og absolutte autoritet og norm i alle spørsmål som angår kristen tro, lære og liv.

Den evangelisk-lutherske lære som er nedfelt i Den norske kirkes bekjennesskrifter er i samsvar med Skriften og følgelig bekjennelsesgrunnlag for stiftelsens virksomhet. Sentralt i denne lære står overbevisningen om "Skriften alene", "rettferdiggjørelsen ved tro på Kristus alene" og den evangeliske kirkeforståelse som legger vekt på det alminnelige prestedømme og nådegavehusholdningen.

Styret:

Pensjonert lektor/cand. theol. Olav Hermod Kydland (formann), baker Erik Nordbø (nestformann), tømrer Jostein Vedøy og eiendomsmegler Edvard Jekteberg, pensjonert prosjektleder Livar Wetteland

Varamenn: Pensjonert adjunkt Gunnar Holth, pensjonert vaktmester Dagfinn Natland, Mangor Goa, avd.leder Olav Stokka,

Rådet:

Lektor/cand.theol. Eivind Gjerde, pensjonert lektor/cand. theol. Arvid Joramo, næringsdrivende Eivind Nilsen, Sivilingeniør John Peder Samdal, byggmester Bernhard Sunde, pensjonert stålverksarbeider Kjell Magnor Kvalvåg.

Faste medarbeidere i Bibelsk Tro:

Forkynner Kjell Dahlene, pensjonert adjunkt Gunnar Holth, rektor Finn-Widar Knutzen, juridisk rådgiver Jan Endre Aasmundtveit, ekspeditør Immanuel Fuglsang (Danmark), pastor Henric Staxäng (Sverige), tømrer Eivind Ydstebø.

BØNNEVAKT FOR NORGE

Ønsker dere bønnesedler tilsendt, skriv til:

Bønnevakt for Norge,
Postboks 67,
4349 Bryne

**BIBELSK
TRO**

*Fritt, uavhengig tidsskrift
på evangelisk-luthersk
grunn*

Redaksjon:
Eivind Gjerde
Olav Hermod Kydland

**Redaksjons- og
ekspedisjonsadresse:**
Postboks 67, 4349 Bryne
olav.kydland@lyse.net

Internett:
www.bibelsk-tro.no
btpost@bibelsk-tro.no

Abonnement og gaver:
Persokkrossen 3
4046 Hafrsfjord
Postgiro: 0530.04.87884
Bankgiro: 3290.07.77786
Vipps: 538699
Kasserer: Edvard Jekteberg
Tlf: 51 55 02 48

Utkommer 6 ganger i året.

Årsabonnement:
Norge og Norden kr. 180,-
Til andre land kr. 210,-
Skoleungdom kr. 160,-

Bibelsk Tros kassetjeneste
Mobil: 905 49 821

*Redaksjonen er ansvarlig for alt
som kommer fram i lederspalten.
Konkrete synspunkter forøvrig
står de respektive forfattere
ansvarlig for.*

*Red. deler nødvendigvis ikke alle
disse, men er ansvarlig for at
ikke noe bryter med stiftelsens
formål og grunnlag. Unntak fra
dette kan være ytringer i klipp-
og leserbrevspalten.*

*Ettertrykk kan skje ved
tildeangivelse.*

Layout: Jarle Goa

Trykk: Gunnarshaug Trykkeri
Tlf: 51 82 62 07

Foto på forsiden:
Jan Eirik Berre.

Ulykker og katastrofer i Guds Ords lys

Leder. Av Olav Hermod Kydland 4

Herren er mitt skjul og mitt skjold

Andakt. Av Hans Erik Nissen..... 6

Eg kan ikkje anna...

Sang. Av Nils Dybdal-Holthe 7

Det er Den Hellige Ånds gjerning!

Bladklipp. Av Olav Valen-Sendstad 8

Pinsen, viktigere enn du tror

Aktuelt tema. Av Kjell Skartveit..... 9

Utvalgt i Kristus

Bokklipp. Av C.O. Rosenius..... 11

Anstøtsstein eller hjørnestein?

Bibelforum. Av Kjell Dahlene 12

Tilpasning

Bokklipp. Av Francis A. Schaeffer..... 14

Læreforbudet for kvinner

Bladklipp. Av Odd Sverre Hove 15

Når helvete forsvinner

Bokklipp. Av Hans Erik Nissen 17

Coronaviruset og Den norske kirke

Aktuelt emne. Av Per Haakonsen..... 19

Erik Øistein Høiby til minne

Minneord. Av Olav Hermod Kydland.....20

En dalende dag

Salme. Av Johannes Johnson 21

Han leder meg til hvilens vann

Bokklipp. Av Martin Luther.....21

Før Jesus kommer igjen

Bokklipp. Av Carl Fr. Wisløff.....24

”O hellig Ånd, du skatt så skjønn Som gjør oss evig rike,
du som med Fader og med Sønn i guddomsrett er like,
Og går så fra dem begge ut,
fra evighet en mektig Gud Som alle kristne priser!”

(Nr 690 i Sangboken)

Ulykker og katastrofer i Guds Ords lys

AV OLAV HERMOD KYDLAND

Mange i dag stiller spørsmålet: Hva er det som skjer i vår tid? WHO har erklært pandemi på grunn av utbredelsen av koronaviruset (Covid-19). Daglig hører vi fra hele verden om hvor mange som er smittet og hvor mange som har dødt. Ikke få mennesker er redde og engstelige for å bli smittet, for det er en kjensgjerning at noen vil dø, særlig eldre og syke mennesker er utsatt.

Hvordan ser Guds ord på dette som skjer foran våre øyne? Hans Erik Nissen har en andakt i sin bok: "Ett er nødvendig" for 13. august hvor han tar for seg Amos 3,6: "*Eller skjer det vel en ulykke i en by uten Herren har gjort det?*" Han skriver at mange kristne har vanskelig for å tro at ulykker kommer fra Gud. De mener at det er Djevelen eller vi selv som står bak alt det onde som skjer i verden. Så sier han: "Det er en sammenheng mellom oss selv, Djevelen og Gud i ulykkene som rammer oss. Det er imidlertid ikke alltid gitt oss å kunne forklare dem."

Nissen slår fast at Herren er ikke redd for å ta ansvar for ulykker. Selv om vi ikke kan eller skal finne årsaken, tukter og straffer Gud ikke uten grunn. Så understreker han: "Gud handler ikke vilkårlig. Han er hellig. Hans hellighet blir åpenbart i hans vrede over all ugudelighet og urettferdighet."

Gud er kjærlighet, men også hellighet. Han tåler ikke synd, men åpenbarer sin vrede over ugudelighet og urettferdighet. (Se Rom 1,18-32!).

Dette kommer klart fram i GT. I 1 Mos 6,5-7 leser vi om menneskenes ondskap. Vi ser tydelig at katastrofer i GT er knyttet til synd.: "*Herren så at menneskenes ondskap var stor på jorden, og at alle tanker og hensikter i hjertene deres var onde hele dagen lang. Da angret Herren at han hadde skapt mennesket på jorden, og han var full av sorg i sitt hjerte. Og Herren sa: Jeg vil utrydde fra jorden menneskene som jeg har*

skapt, både mennesker og fe og krypdyr og himmelens fugler, for jeg angret at jeg har skapt dem."

Det samme skjedde med Sodoma og Gomorra. I 1 Mos 19,13 leser vi at byene skal ødelegges, "*fori klageropet mot dem er stort for Herrens åsyn,...*" (Se også Jud 7!)

Vi kan også tenke på de forskjellige folkeslag som bodde i Kana'an. I 1 Mos 15,16-21 sies det at deres ondskapsmål ikke var fylt opp ennå, men i 5 Mos 9,4 sier Herren at det er for disse hedningers ugudelighets skyld han driver dem ut av landet, ikke for Israels rettferdighets skyld.

Som en følge av at det kananeiske samfunn var gjennomsyret av avgudsdyrkelse, barneofringer, kultprostisusjon og andre synder, drev Herren dem ut av landet.

Herren advarte også Israel om å holde lovene og frykte ham. Men dersom de ikke ville gjøre det, sier han: "*Men dersom du glemmer Herren din Gud og følger andre guder og dyrker dem og tilber dem, da vitner jeg mot dere idag at dere for visst skal omkomme.*" (5 Mos 8,19).

Men Israel glemte det. Nordriket gikk under i 722 f. Kr. (2 Kong 17,21-22), og Juda riket med Jerusalem ble hærtatt av babylonerne i 586 f. Kr., og de fleste ble ført i fangenskap i Babylon. Høvdingen over kong Nebukadnesars livakt, Nebusardan, "*brente opp Herrens hus og kongens hus. Og alle Jerusalems hus – alle stormennesenes hus – brente han opp med ild.*" (2 Kong 25,9). Etterpå rev hæren ned murene omkring Jerusalem. (2 Kong 25,10).

Gud skal dømme alle mennesker på dommens dag (Åp 20,11-15). Men dømmer Gud også her i tida? GT viser oss at Gud dømmer også her i tida, både Israel og hedningefolk. I Kor 10 taler tydelig om dommen over isralitter som drev med avgudsdyrkelse og andre synder. "*Men alt dette hendte dem som forbilder, og det er skrevet til formaning for oss, som de siste*

tider er kommet til." (1 Kor 10,11). Med andre ord: Det er også skrevet til oss som lever i dag.

Apostelen taler i Rom 1,18-32 om hvordan det gikk med dem som forkastet Gud og ble avgudsdyrkere. Gud overgav dem til skammelige lidenskaper, både kvinner og menn. Videre sier Guds ord: *"Og ettersom de ikke brydde seg om å eie Gud i kunnskap, overga Gud dem til et udugelig sinn, så de gjør slikt som ikke sømmer seg."* (vers 28). Rom 1,29-32 avslører hvordan mennesker uten Gud, lever i synder og misgjerninger. Bibelen slår fast: *"Det et menneske sår, det skal han også høste."* (Gal 6,7). Den sier også: *"For syndens lønn er døden"*. (Rom 6,23).

På dommens dag skal så Gud dømme hvert enkelt menneske. (Fork 12,14; 2 Kor 5,10; Åp 20,12).

Hva er grunnen til det som skjer i verden? Guds ord har forutsagt det. I Jes 24,5-6 leser vi: *"Jorden er vanhelliget under dem som bor på den. For de har krenket lovene, overtrådt budet, brutt den evige pakten. Derfor fortærer forbannelse jorden, og de som bor på den, må bære sin skyld. Derfor brenner de som bor på jorden, og det blir bare få mennesker igjen."*

Hvem bryr seg om Herrens lov og bud i dag? Det er bare Guds folk som elsker Gud og ønsker å leve etter hans vilje. Andre ønsker å leve etter sitt kjødelig begjær og lyster uten tanke på en Gud som de skal stå til regnskap for. Derfor passer beskrivelsen i Rom 1,18-32 på forholdene mange steder i verden i dag. Vi kan tenke på all avgudsdyrkelse i verden hvor menneskene synker ned i moralske synder, laster og lovløshet.

Thoralf Gilbrant skriver i sin bok "Tidens tegn", Del 1 om lovløsheten som brer seg i verden og sier:

"Den lovløshet som skal gjøre "den lovløse" til verdenshersker, er ikke samfunnsoppløsning i vanlig mening, men et velordnet anarki. Det er selve øvrighetens forfall det her gjelder. Samfunnet blir styrt ut fra prinsipper som i seg selv er lovløse og Gud-fiendske. Det lovverk som er bygget på kristen grunn og på de ti bud,

blir revet ned, og antikristelige prinsipper legges til grunn for samfunnsstyret. Loven står da ikke lenger som vern for liv og eiendom, hjem og ekteskap. Tvert imot blir lovgivermakten et middel til å omforme samfunnet til en antikristent rike.

Det er denne utviklingen vi i dag står rett oppe i innenfor den del av verden som før ble kalt kristenheten. Når ekteskapet ikke lenger vernes, når skattleggingen går over til å bli konfiskasjon, når det ufødte barn ikke lenger har lovens beskyttelse mot drap, når forbryterne går fri mens hederlige mennesker forfølges, når samfunnet misbruker sin makt til å motarbeide kristendommen og til å utbre gudløshet – da lever vi ikke lenger i et fritt samfunn. Vi er på vei inn i et antikristelig diktatur."

Hvordan advarer Gud mennesker i dag? Åp 6,1-8 forteller oss hvordan situasjonen er og skal bli i den siste tid. De forskjellige hestene er symbol på de kreftene som hersker i verden og viser oss hvordan Gud handler med menneskene i de siste tider.

På samme måten som Israel fikk høre at hvis de var utro mot Herren, da skulle de bli utsatt for ville dyr, sverd som hevner pakten, pest og hunger (3 Mos 26,21-26), slik skal menneskene i den siste tid bli utsatt for krig, hungersnød, pest og ved villdyr. (Åp 6,9).

Koronaviruset går sin gang over hele verden nå. De nasjonale myndigheter gjør sitt ytterste for å prøve å stanse denne pandemi.

Det hevdes at den oppsto i det Gud-fiendtlige Kina blant ville dyr som var blitt tatt til fange og solgt på "våtmarkeder".

Mange vil nok forklare dette helt naturlig siden Gud er detronisert og erstattet av homo sapiens. Men på grunnlag av Guds ord må vi hevde at det er Gud som på denne måten reagerer på all ugudelighet og urettferdighet i verden.

William Barclay skriver i sin kommentar "Johannes åpenbaring": "Her bruker altså Johannes et tradisjonelt bilde av det som skal skje når Gud sender sin vrede over sitt gjenstridige folk. Bak dette ligger den evige sannhet at

ikke noe menneske eller noen nasjon kan flykte unna følgene av sin synd.”

Hvordan vil det så gå med de bekjennende kristne i denne tid? Ingen er garantert å overleve fysisk. Men Herren vil være med sine hva som enn skjer. Jesus sier selv om sine får: *”Og jeg gir dem evig liv, de skal aldri i evighet gå fortapt, og ingen skal rive dem ut av min hånd.”* (Joh 14,29). Dersom den fysiske død inntreffer, vil Guds engler bære Guds barn til paradiset hvor vi er berget for evigheten.

Hva så med dem som ikke tror på Jesus Kristus? Det som skjer er en påminning og en alvorlig advarsel om å søke Herren og hans frelse, for Herren vil at alle mennesker skal bli frelst: *”Herren er ikke sen med løftet, slik noen*

holder det for senhet. Men han har tålmodighet med dere, for han vil ikke at noen skal gå fortapt, men at alle skal komme til omvendelse.” (2 Pet 3,9).

Gud vil ikke at noen skal gå fortapt, men dersom de forkaster Jesus, vil de gå fortapt. Derfor bør vi be og forkynne Kristus for alle mennesker. Jesus innbyr og sier: *”Kom til meg, alle som strever og har tungt å bære, og jeg vil gi dere hvile!”* (Matt 11,28).

La det stå fast! Det som skjer i verden i dag, er ett tegn på at Jesus kommer snart igjen. Vi må bekjenne våre og vårt lands synder og be om nåde. Ennå er det nådetid, men snart er det slutt. La oss derfor be for alle mennesker at de må komme til sannhets erkjennelse og bli frelst. □

Herren er mitt skjul og mitt skjold

AV HANS ERIK NISSEN

”Du er mitt skjul og mitt skjold, jeg venter på ditt ord.” (Salme 119,114)

Det er en sammenheng mellom ditt skjul og ditt skjold og Guds ord.

Du kan skjule deg i et ord. Du kan gå inn i det. Det kan dekke og omslutte deg. Du kan også bruke ordet som skjold. Du kan løfte det opp mot alle anklager og innvendinger.

Det ord Gud har gitt deg er det siste ord. Når alle andre ord forstummer, står Guds ord igjen. De blir til evig tid. De er urokkelige. Når du skjuler deg i dem, da skjuler du deg i en klippe. Når du bruker dem som skjold, da må selv Satan vike.

Grunnen til det er at Gud er ett med sitt ord. Men det er ikke noen av oss andre. Vi kan si noe, men virkeligheten er en annen. Slik er ikke Gud. Han er ett med sitt ord. Derfor er det ikke noen forskjell på å sette ditt håp til Gud, og til det å sette sin tillit til hans ord.

Ingen nød er så stor at ikke Gud kan

hjelpe deg gjennom med sitt ord. Det erfarer du når du er i syndenød. Hvor mange ganger har ikke Gud gitt deg et ord om at det er noe som er større enn din synd.

Det er hans nåde.

Når du er i nød og trengsel, hvor ofte er du da blitt minnet om at ingenting er umulig for Herren. Selv om alle dører synes å være lukket for deg, så er de ikke det for Gud. For ham er det alltid en dør som er åpen. Det er den som skal føre deg ut.

Når du lar hans ord få virke, da er Gud ditt skjul og ditt skjold. Du skal alltid la han få det siste ordet. Når han har talt, skal du sette punktum. Det gjør du ved å si amen til det som Gud har sagt. Da skal du si: Nå har sannheten talt og da er det ikke mer å si.

Gud er skjul og skjold for deg som setter ditt håp til hans ord.

(Oversatt fra dansk) □

Eg kan ikkje anna...

Av Nils Dybdal-Holthe

(Melodi: Jag kan inte rekna dem alla...)

Eg kan ikkje anna enn takka
for livet som vart meg til del,
at ingen på spira mi trakka
i livet sitt mangslungne spel.

Eg kan ikkje anna enn lova
den Herre som fridom meg gav,
for livets ugløymande gåva
for nådens utøymande hav.

Eg kan ikkje anna enn opna
mi tome og skjelvande hand,
og ta imot alt det du sender
på veg mot det ovsæle land.

Eg kan ikkje anna enn vona
på nåde og miskunn og trøyst,
eg, syndar i alt, må få koma
og høyra di kjærlege røyst.

Eg kan ikkje anna enn venta
på ropet som lyder ein gong,
då Frelsaren sjølv vil meg henta
til englanes heilage song.

Eg kan ikkje anna - så hjelp meg.
Eg snublar kvar einaste dag.
Så fatig og rådlaus på villsteg
eg bed: lat meg gå i ditt lag.

Eg kan ikkje anna enn leva
i tru på det reinsande blod,
som fløynde frå Frelsarens hjarta
og vaskar meg heilkvit og god.
(juli '93).

Det er Den Hellige Ånds gjerning!

AV OLAV VALEN-SENDSTAD

I vår barnelærdom lærte vi i Luthers forklaring til den 3. artikkel: ”Jeg tror at jeg ikke av egen kraft eller fornuft, kan tro på Jesus Kristus, min Herre, eller komme til ham, men det er Den Hellige Ånds gjerning.”

I de ordene er sagt hele hemmeligheten med pinseunderet og Guds Hellige Ånd.

Da Faderen sendte Sønnen i kjød til verden – for å bli et menneske som vi, for å leve vårt liv, bære vår synd, fullføre vår forsoning med Gud og legge grunn til et nytt liv for oss i nåde – da framstilte Han seg selv i denne verden og lot sin egen evige guddomsfylde bo legemlig i Jesus. Her vandret Gud i verden, her kom Gud selv til oss – liten, uanselig, ydmyk, saktmodig og ringe. For å søke oss,

for å frelse oss for å vise seg selv for oss – så vi kunne se og kjenne og skjønne ham, elske og ære og tilbe ham: Livets store Gud, det evige lys, det godes kilde, det helliges rot, kjærlighetens vesen.

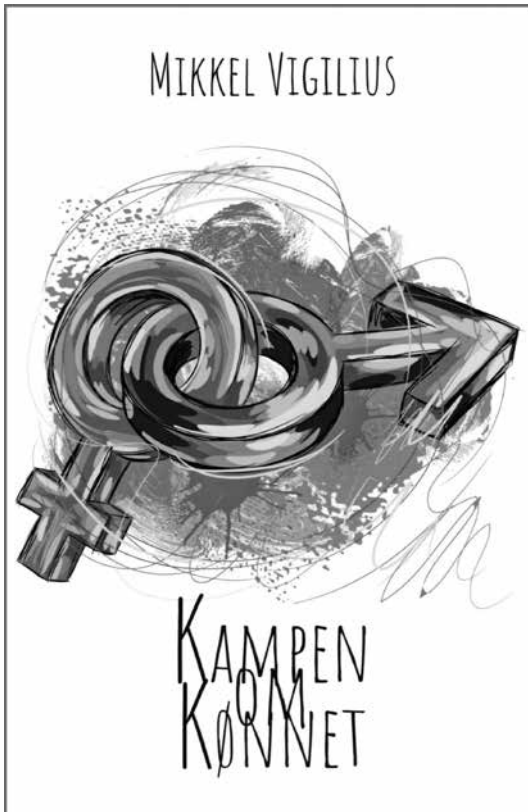
Men om han var synlig i verden – vi hadde ikke øyne til å se ham med. Om han var hørlig i vår verden – vi hadde ikke ører til å høre med. Det er og det var vår dype ulykke at syndens gift i vår slekt har gjort oss blinde og døve for den sanne Gud – enda han er vår skaper og vårt opphav som elsker oss med en evig kjærlighet.

Å denne forferdelige døvhet og blindhet for Gud i oss mennesker! Derfor ynkes både Faderen og Sønnen over oss, at så store og herlige ting skulle gå oss forbi. Det brant i Faderens og Sønnens hjerte at dette dog ikke skulle bli forgyeves for oss. Faderen og Sønnen var fulle av nidkjærhet – ikke bare for å komme til oss, ikke bare for at Sønnen skulle lide og dø for våre synders skyld, ikke bare for at Sønnen skulle oppfylle den hele lov og fullbyrde all rettferdighet – men også for at vi skulle få øyne, få ører, få sanser for dette evige, ubegripelige og underfulle, og for at vi skulle kunne komme til Jesus.

Derfor behaget det Faderen og Sønnen å sende ut fra seg Den Hellige Ånd – den tredje person i den evige, salige guddom. Og de sendte Ham ut fra seg, til verden, over hjertene – for at Han skulle gjøre denne gjerning: Gi øyne, gi ører, gi sanser og evner til å se Jesus.

Vet du, min kjære leser, at ingen kan se eller kjenne Jesus uten ved og i Den Hellige Ånd?

Du vet visselig fra din Bibel at Jesus var den som avkledd seg all herlighet og steg ned i vår elendighet, at han la et skjul og dekke over sin guddoms herlighet for å stige ned i

våre kår? – Men vet du også at Den Hellige Ånd ganske etterfølger Jesu eksempel?

For når Den Hellige Ånd kommer inn på ditt hjerte, så tror du som regel aller minst at det er Ånden som kommer.

Du kjenner en sviende smerte i ditt bryst over dine synder, over ditt urene hjerte, over ditt verdslige sinn, du sukker og roper: ”Å Herre, gi meg et rent hjerte!” Du føler det som Gud skulle ha forlatt deg for din dårlighets skyld, og du tenker du er ganske forlatt av Guds Ånd – du som er så kald og verdslig.

– Min venn: Det er Den Hellige Ånds gjerning! For Jesus har sagt: *”Han skal overbevise om synd.”*

Du kjenner en dragende lengsel i ditt hjerte etter Gud, etter frelse, etter lys, etter hvile, etter Jesu samfunn. Og i lengselen synes du ikke du har noe av det du lengter etter. Det er som du mangler alt. – Min venn: Det er Den Hellige Ånds gjerning!

Du hører Ordet om din Jesus, det varmer ditt hjerte at han har betalt dine synder, at han er din rettferdighet, at han er din venn, ditt liv, ditt håp. Det får deg til å beve i hellig takk og glede at i ham er du Guds barn, himmelens borger, arving til livets krone og en evig herlighet. Ditt hjerte skuer med fryd på hans løfter, og din trette sjel hviler i nådens tilsagn og barmhjertighetens favn. – Min venn: Det er Den Hellige Ånds gjerning!

Slik er jo Den Hellige Ånd: Han er deg nær

uten at du merker det, han skjuler seg selv og viser deg Jesus, han gjemmer seg bak Ordet og i Ordet og åpenbarer deg ham som er Ordet, Jesus. Du kan ikke se Ånden, men Ånden gjør at du ser. Du kan ikke høre Ånden, men Ånden gjør at du hører. Du kan ikke sanse Guds Ånd, men Ånden gjør at du sanser den evige og levende Jesus.

Graver du i ditt eget hjerte for å se Guds Ånd i deg selv, så ser du ham aldri. For han kan ikke sees i egen person, verken i verden omkring deg eller i den verden som er i ditt sinn og ditt bryst. Men graver du i Ordet, som du hører og leser, så åpner Ånden dine ører og salver dine øyne. Du skjønner det ikke, og forstår ikke hvordan det henger sammen? – Nei, ikke jeg heller! Men slik er det, sier Guds eget ord – det som Guds Ånd forklarer og bevitner for hjertet.

Derfor er hele hemmeligheten med Guds Ånd nettopp dette: Han tar av det som hører Jesus til og forklarer det for oss. Det er Den Hellige Ånds gjerning: Skjulende seg selv å åpenbare Jesus, gjemt i ditt øye å få deg til å se, forborgen i ditt hjertes dyp å få deg til å elske Jesus, skjult i dine ører å få deg til å høre, svøpt i Ordets dekke å åpenbare deg himmelens hemmeligheter om den enbårne Sønn som er i Faderens skjød, og din evige, uforgjengelige arv i Sønnens høye og elskede navn.

Det er Den Hellige Ånds gjerning!

(Fra ”Santalen”, lørdag 31. mai 1941) □

Pinsen, viktigere enn du tror

AV KJELL SKARTVEIT

Pinsen, og med det Den hellige ånd, er nok den kristne høytiden folk flest vet og forstår minst av. Men for dem som er opptatt av forskjellen på kristendom og islam, er pinsen en av de viktigste høytidene, for her kommer relasjonen, kristendommens avgjørende kjennetegn, virkelig til syne.

C.S. Lewis skrev en gang at kjærligheten

mellom Faderen og Sønnen var så sterk at den er en egen person i guddommen, en person lik Faderen og Sønnen i ære og makt. Thomas Aquinas sier at kjærligheten i Gud er Ånden, og at Den hellige ånd utgår fra Faderen og Sønnen. Den hellige ånd berører dermed den vesentlige forskjellen på gudsbildet i kristendommen og islam; kristendommens hellige

relasjon og islams avklarte og fullstendige monoteisme.

Islamsk tro gjør aldri forsøk på å skjule Allahs manglende relasjonaltitet, snarere tvert imot. Avvisningen av kristen treenighetslære synes derimot å være utgangspunkt for islam, og i Enhetsbekjennelsen, Sure 112, står det:

”Ikke har Han avlet og ikke er Han født, og ikke er én Ham jevnbyrdig.

Da Jesus på Kristi himmelfartsdag ble tatt opp til himmelen, sa han til disiplene de skulle bli døpt i Den hellige ånd, og da den første pinsedag fant sted 50 dager etter oppstandelsen, er det vanlig å si at den kristne kirke ble født.”

Pinsen representerer en unik side ved kristendommen som folk flest synes å overse; at Gud ikke lar mennesket være alene, men lar Den hellige ånd, hans kjærlighet, bo hos oss, for å ha kontakt med oss. Det er vanskelig å komme lenger bort fra Allahs natur.

Det kan være uenighet blant kristne om Den hellige ånds oppgaver, uten at det rokker ved troen på hvem Den hellige ånd er, nemlig Guds hellige kjærlighet. Jeg finner C.S. Lewis' forklaring god. Han mener Den hellige Ånds oppgave er å gjøre Jesus Kristus større i våre liv, slik at vi stadig kan bli mer lik ham, hvilket igjen er blasfemi i islam. Tanken på at menneske skal bli mer lik Sønnen er for dem utålelig, det gjør Gud for liten og menneske for stort.

Spørsmålet som imidlertid få stiller, er hva resultatet blir når en monoteistisk religion blir

virkelig monoteistisk, det vil si uten treenighet (Thomas Aquinas forklarer det godt i Teologisk håndbok hvorfor det bare kan være tre, og ikke fire eller flere i guddommen. Jeg anbefaler den boka til dem som ønsker å fordype seg i temaet.) Husk at det er kjærligheten som binder sammen og som er grunnlaget for Guds skaperverk. For tingenes endelige mål er Guds godhet, og som Aquinas skriver:

For det endelige mål for alt som er skapt av en som handler i full frihet, er noe som denne personen i utgangspunktet vil for sin egen skyld, og det er dette som er motivet for alt han gjør. Det første Gud vil på denne måten, er sin egen godhet. Derfor må nødvendigvis det endelige målet for alle ting som er skapt av Gud, være den guddommelige godhet.

Målet med skapelsen er altså å trekke mennesket inn i Guds hellige fellesskap, og pinsen gir oss denne muligheten, og dermed blir pinsen en forsmak av himmelen her på jord, eller som kirkefaderen Ireneus av Lyon (130 – 200) beskrev det: ”Vår Herre, Jesus Kristus, Guds Ord, ble i sin grenseløse kjærlighet hva vi er, for å gjøre oss til hva han selv er.” Vi forstår derfor at Den hellige ånd viser oss både hvem Gud er, men også hva formålet med skapningen er.

Med Allah er den diametrale motsetning til kristendommens Gud. Allah har ingen relasjon, han er kun seg selv, og derfor heller ikke noen kjærlighet, men få, om noen, våger å drøfte

CD

”Jeg takker deg, Herre!”
med sang av Torvald Kjetilstad

Kan bestilles via våre nettsider:
www.bibelsk-tro.no

Se annen kontaktinfo bakerst
i bladet (s. 31).

hva det får å si for muslimers opplevelse av sitt trosliv. Allah kan ikke være altomfattende og alt-bestemmende, og samtidig gi det han skaper frihet. Friheten er et resultat av kjærlighet, det kan derfor, som teologen Gisbert Greeshake forklarer, ikke eksistere noe skapt "overfor" eller "ved siden" av en gud uten kjærlighet:

Nettopp dette betyr talen om Den treenige Gud; Gud er en, men en som fullbyrder sitt indreguddommelige liv i utveksling av kjærlighet. Han er ikke et absolutt som er lukket om seg selv, men en felles enhet der de enkelte guddommelige personene mottar og gir guddommelig væren. Denne enheten er ut fra sitt innerste vesen slik at den enkelte gir de andre personene "rom" ved siden av seg – et rom hvor man er åpen og mottagelig for hver av de andre, Bare et slikt gudsbilde gir også skapningen et "fritt rom".

Vi kan derfor slå fast at hos Allah er det ikke et slikt fritt rom, og Allah kan ikke akseptere en fri skapning ved siden av seg, han vil heller ikke være i stand til å skape det ettersom frihet forutsetter kjærlighet, for det er bare kjærligheten som kan skape relasjoner, men Allah er som kjent relasjonsløs. Han er kun seg selv; ikke én er Ham jevnbyrdig. Hva Allah da vil med sin skapning, kan vi fundere på, men all terror begått i islams navn er jo en begynnelse.

For å forstå hva det betyr å bøye seg for Allah, må vi altså forstå hva det islamske gudsbildet innebærer. Det er den diametrale motsetningen til kristendommens forkynnelse av frihet, selvstendighet, glede, liv og kjærlighet.; et liv i Gud. Uten Den hellige ånd står man naken tilbake, det er Helvetet selv som åpenbarer seg for oss, det er et mørke uten ende, det er Djevelen selv.

Dette er ikke bare sentralt for dem av oss som tror, det er like viktig for dem som ikke tror, men som tror at islam kan reformeres til en religion uten hat og vold. Skal man reformere islam, må man gjøre noe med gudsbildet; hvem Allah er. Det er nemlig Allahs mangel på relasjoner som er grunnlaget for islams slaveri og underkastelse, som har skapt en kultur blottet for det vi forbinder med det gode liv. Men hvor sannsynlig er det at muslimer endrer sin egen teologi på en slik dramatisk måte?

Vår kultur er bygget på en kjærlig Gud som inviterer mennesket til seg. I pinsen blir vi minnet om dette. Det er Den hellige ånd som gjør en relasjon til Gud mulig, som er grunnlaget for eksistensen til den kristne kirke. Det er altså ikke uten grunn at pinsen også kalles kirkens fødselsdag. □

Utvalgt i Kristus

Av C.O. ROSENIUS

"Han utvalgte oss i Ham, før verdens grunnvoll ble lagt." (Ef 1,4).

Vår utvelgelse grunner seg derfor ikke på noe i oss selv. Før vi ble født, før himmel og jord ble til, ja, før verdens grunnvoll ble lagt, utvalgte Gud oss til sine barn og arvinger.

Da må det være klart at han ikke så på noe hos oss, men helt og fullt på Kristus alene. Om vår synd var tusen ganger større, kunne den likevel ikke gjøre denne utvelgelse til intet og hindre vår

frelse i Kristus. Denne frelsens grunnvoll er så fast og sikker, at hverken vår synd og vårt hjertes ondskap eller djevelens raseri rokker ved den.

Om din synd er tung og svær i vektskålen, så veier det Gud har gjort likevel tusen ganger mer. Mener du med din omvendelse, din anger og bønn å legge noe til din frelse, så kommer du for sent. Gud utvalgte oss i Kristus før verdens grunnlov ble lagt. I Kristus – ikke i deg eller meg eller noen annen. Med Kristus har Gud gjort opp

vårt regnskap, og i Kristus er han en forsonet Gud for alle syndere.

Før noe menneske kunne be ham om noe eller bevege ham til noe, ved sin anger og forbedring, utvalgte han oss. Han gjorde det fordi *”han i sin*

vilje besluttet det, til lov og pris for sin herlige nåde”. Vår frelse er like fullt Guds verk alene, som hele universet er hans verk.

(Fra Kristus – vår rettferdighet.6.dag) □

Anstøtsstein eller hjørnestein?

AV KJELL DAHLENE

Anstøt – ordet er ikke brukt så mye i dagligtale lenger. Men vi møter det ofte i Bibelen. Derfor er det fortsatt et aktuelt begrep. Uttrykket sier noe om å slå seg, støte mot noe som gjør vondt. Særlig kan det gå ut over tåa. Noen hver av oss har opplevd å være uoppmerksom og spent bort i en kant, stein eller annet som lå i veien. I Bibelen blir det kalt anstøtsstein. En stein kunne være både anstøtsstein og hjørnestein. Grunnsteinen til et hus sto gjerne litt lengre ut enn selve veggen. De andre steinene i byggverket ble knyttet til denne. Anstøtsstein ble den dersom en ikke var oppmerksom og støttet bort i den.

Dette ble et bilde – en metafor – også på en åndelig virkelighet. Når en støtte seg på noe som ble sagt etter gjort, ble det et anstøt. Det rammet ens tanker og følelser.

Fra begynnelse til slutt i Jesu offentlige gjerning opplevde han at mennesker tok anstøt av ham.

Først var det folket i hjembyen Nasaret. De stilte seg spørrende til hvor Jesus hadde fått sin visdom fra og tok anstøt av ham. Disiplene til Johannes syntes at Jesus ble en for veik botspredikant. Han viste nåde og barmhjertighet. Derfor sendte Johannes dem til Jesus. I den sammenheng sier Jesus. *”Salige er de som ikke tar anstøt av meg”*. Luk 7,23.

De religiøse lederne med fariseerne i spissen syntes ikke om Jesu forkynnelse. Den avslørte

hvordan de tillempet loven slik at den kunne bli akseptabel å leve etter. Jesus viser hvordan loven har med hjertelivet å gjøre og ikke bare ytre forordninger. Jesu disipler la merke til dette og sier til Jesus: *”Vet du at fariseerne tok anstøt da de hørte dette ordet”*. Matt 15,12.

Til og med de som var med i flokken rundt Jesus og ”trodde” på ham, tok anstøt. Med stor undring hadde de sett Jesu undergjerninger og blitt begeistret for hans forkynnelse. Men da Jesus talte med dem om det indre liv og ha del med ham, knurret de og tok anstøt av ham. Jesu sanne disipler opplever ikke bare Jesu undere og undervisning som interessant, men den var helt livsnødvendig for dem. Joh 6,61-69.

Jesus måtte ha kjent seg sviktet mange ganger og av mange mennesker. Likevel toppe det seg i påsken da til og med dem han elsket høyest og gitt den aller høyeste innsikt, tok anstøt av ham.

”I denne natt kommer dere alle til å ta anstøt av meg ...” Matt 26:31

”Men Peter svarte og sa til ham: Om så alle tar anstøt av deg, skal jeg aldri ta anstøt! Jesus sa til ham: Sannelig sier jeg deg: I denne natt. Førhanen galer, skal du fornekte med tre ganger. Peter sier til ham: Peter sier til ham: Om jeg så må dø med deg, skal jeg så visst ikke fornekte deg! På samme måte talte alle disiplene”. Matt 26,33-35

Jesus hadde på forhånd gitt dem ressursene til ikke å ta anstøt av ham. Jesu undervisning

NB! Husk å melde adresseforandring når du flytter!

handlet om nettopp dette, men de forstod ikke hva dette innebar.

"Dette har jeg talt til dere for at dere ikke skal ta anstøt". Joh 16,1.

Ingen av de tolv hadde noe å rose seg av etter denne kvelden. De sviktet totalt alle sammen. Mest av alt Peter fordi han hadde en klippefast tro på seg selv. Men Jesus så Peters og de andre disiplenes svakhet. Løftet Peter gav Jesus, holdt ikke i prøvens stund. Det djevlelike angrepet fra mørkets rike var mye sterkere enn selv Peter maktet å stå imot.

Men midt i denne avsløringen og i dette intense mørket, stråler lyset fra Jesus fram. Han ser lenger enn til anstøtet. Han ser gjenforeningen. Disiplene falt grusomt. Peter aller verst. Men Jesus seiret og vant. I sin seier gav han til og med de disiplene som sviktet, del i sin seier.

"Er vi troløse, så forblir han trofast. For han kan ikke fornekte seg selv." 2 Tim 2,13

De mange anstøt Jesus har blitt møtt med, skal stå som en klar advarsel til oss. Vi skal ikke følge deres eksempel. Kampen som ligger fra for oss er stor. Djevelen vet han har kort tid igjen og vil intensivere angrepene sine. Derfor gjelder det å være rustet. Vi vet hvilken ruinerende effekt det har å ta anstøt av Jesus.

Det er mange områder i dag djevelen vil bedra oss på, og få oss til å vike og svike i åndskampen. Det gjelder både læremessige sannheter og det gjelder en rett livsførsel tuftet på Guds ord. Her er det viktig å stå oppreist. *"Derfor, den som mener seg å stå, han se til at han ikke faller". 1 Kor 10,12*

La meg likevel ta fram tre områder Skriften legger vekt på.

Ikke ta anstøt av meg

Det er mange anstøt som omgir oss. Men det først og sist gjelder det Jesus Kristus. *"kommer ... alle til å ta anstøt av meg".* Det er Jesus Kristus det dreier seg om. Å tale rett om ham som sann Gud og sant menneske. Han den ene som gav seg selv til soning for alle. Han er verdens eneste frelser og håp. I en tid der mange tenker forskjellig om Gud og frelsen, må

vi ikke la oss lede bort fra sannheten om Jesus. Da farer vi vill og fører vill.

"Og det er ikke frelse i noen annen. For det finnes ikke noe annet navn under himmelen, gitt blant mennesker, som vi kan bli frelst ved." Apg 4,12.

Ordets anstøt

Kristus har åpenbart seg i Guds ord, Bibelen. Mange tar anstøt av det Gud har sagt i denne boken. De setter den på linje med andre religiøse skrifter. De støter an mot dette at denne boken skal ha avgjørende myndighet. En bok som er skrevet for tusenvis av år siden, kan vel ikke være grunnlag for våre tanker, meninger og holdninger?

Men Gud er hevet over tiden og Jesus Kristus har formidlet Guds ord til oss. Han er både tidens begynnelse og avslutning. *"For han som Gud har utsendt, taler Guds ord ..."* Joh 3,34. Gang på gang understreker Jesus Guds ord uforgjengelige karakter. Han talte til profetene i den gamle pakt og da han talte var det den absolutte sannhet. *"Himmel og jord skal forgå, men mine ord skal slett ikke forgå"* Matt 24,35; Mark 13,31; Luk 21,33.

Den som tar anstøt av Jesu ord, skader seg selv og vil lide for det i tid og evighet. *"Men for de vantro er den steinen som bygningsmennene*

"Normløst"

"Hvordan radikal kjønnteori erobret Norge"

Av Kjell Skartveit

Kr 398 + frakt

Se annen kontaktinfo
bakerst i bladet (s 31).

forkastet, blitt til hjørnestein og snublestein og anstøtsklippe. Det er disse som snubler ved sin vantro mot Ordet – til det er de også satt.” 1Pet 2,7-8.

Korsets anstøt

Korsets budskap er det store anstøt. Hvem kan tro på en Gud som dør? En Gud som bærer straffen for menneskets synd?

Men korset er budskapet om Jesus Kristus som beseierer døden ved sin stedfortredende død. Selv om mange vil riste på hodet, vil vi holde det fram med frimodighet. Det er det eneste som kan frelse mennesker. Vi lar oss ikke hindre av folks meninger og holdninger.

”men vi forkynner Kristus korsfestet, for jøder et anstøt og for hedninger en dårskap”. 1Kor 1,23.

Dersom vi underslår korset budskap, blir det et anstøt. Paulus minner oss om å blankpusse evangeliet. Vi må våke slik at ikke korset anstøt blir gjort til intet. Gal 5,11.

Jeg er redd for at en del ”lavterskel-tilbud”

i den kristne virksomhet, fører til at korsets dårskap forties. Gud ord legger vinn på: *”å forkynne evangeliet, og det ikke med vise ord, for at Krist kors ikke skal tape sin kraft”.* 1 Kor 1,17. Det er ordet om korset som er Guds kraft til frelse.

Anstøtssteinen ble hovedhjørnesteinen.

Gamle Simeon i tempelet sa om Jesus: *”Denne er satt til fall og oppreisning for mange i Israel, og til et tegn som blir motsagt”.* Luk 2,34. Nettopp slik er det blitt både for Israel og for enhver som hører frelsesbudskap om Jesus Kristus. De som ikke tok anstøt av ham, plasserte ham på den viktigste plassen i livet. De verdsetter ham slik som Gud verdsetter ham. Han er selve grunnsteinen, prøvd og kostbar. Den er utvalgt av Gud selv til å være hjørnesteinen i våre liv. Jes 28,16.

Et velsignet løfte lyser over hver den som bygger sitt liv på Jesus: *”Den som tror på ham, skal ikke bli til skamme”.* 1 Pet 2,6. □

Tilpasning

AV FRANCIS A. SCHAEFFER.

Dette er den store tragedien blant de kristne i vår tid; at de ikke har vært i stand til å stå for sannheten og vise at den betyr noe. Det er bare én ting vi kan kalle dette, nemlig tilpasning; de kristne har tilpasset seg de normene som råder i verden til enhver tid. Først har de tilpasset seg når det gjelder Bibelen. Mange har et svakt syn på Bibelen og tror ikke at alt som står der er sant. Ikke bare sant når den omtaler troen, men også når den tar opp naturvitenskap, historie og moral. Denne utviklingen har også ført til at mange konservative kristne har begynt å bruke de bibelkritiske metodene. Og husk at dette er de samme metodene som rev i stykker Bibelens autoritet for protestantene i Tyskland i det attende århundre og som gjorde det samme for

de liberale teologene i vårt eget land i begynnelsen av forrige århundre. For det andre har de tilpasset seg også når det gjelder konkrete saker, slik at de ikke engang har greid å ta klare standpunkter i saker som gjelder liv og død.

Denne tilpasningen har kostet oss dyrt. For det første fordi den har ødelagt Bibelens kraft og gjort den for svak til å kunne møte vår tids vantro. For det andre fordi den har tillatt vår kultur å fortsette sitt forfall. Vi må si med smerte at det er denne tilpasningen til tidsånden, til verdens visdom, som har hindret kirken i å stoppe vårt samfunns kurs mot sammenbruddet. Jeg er sikker på at når vi én dag står framfor Jesus Kristus, så vil vi se at det først og fremst er vi kristne – fordi vi har vært svake og tilpasset oss – som

er ansvarlige for at de kristne normer har blitt tilintetgjort i landet vårt de siste 40 til 60 år.

La oss være klar over at å tilpasse seg tidsånden er den alvorligste form for verdslighet som tenkes kan. Og når vi definerer verdslighet

på denne måten, må vi dessverre si at de kristne i dag, med få unntak, er verdslige og ikke trofaste mot Kristus.

(Fra "Skjebnetime", Ansgar forlag) □

Læreforbudet for kvinner

AV ODD SVERRE HOVE

Det bibelske læreforbudet for kvinne står i 1Tim 2,8-15. Alle som vil drøfte kvinners tjeneste i kristne menigheter og forsamlinger i sammenligning med menns tjeneste, trenger å forholde seg til denne teksten.

Det første som det da er viktig å merke seg, er at hele kapittel 2 i Første Timoteusbrev er et gudstjeneste-kapittel. Derfor må også læreforbudet for kvinner være avgrenset til å gjelde undervisning i gudstjenesten.

For det andre starter avsnittet med ett bud til hvert kjønn om hvordan de i ukens løp skal forberede seg til helligdagens gudstjeneste ved å unngå kjønns-spesifikke hverdagsfristelser.

Kvinner og menns helligjørelsesbaggasje

Mot en vanlige mannfolksynd ("vrede og trette") heter det i v. 8 at mannfolk skal tilbe i gudstjenesten idet de løfter hellige hender. Hendende er bilde på handlinger, arbeid og yrke. "Hellige hender" betyr: fravær av handlingssynder. "Vrede og trette" handler på samme måte om verbale synder. Mannfolk skal ikke tale sinte ord. Dette skal altså være mennenes spesielle helligjørelses-baggasje som vi skal ha med oss når vi kommer til gudstjeneste på helligdagene.

Mot en vanlig kvinnesynd heter det i grunn-teksten til v. 9-10 at kvinner skal pynte seg. Det står faktisk ikke det motsatte: At kvinner ikke skal pynte seg. Derimot får kvinnene en modifikasjon pluss en prioriteringsregel. Modifikasjonen sier at kvinner skal "pynte seg med en sømmelig,

tekkelig og smakfull klesdrakt". Og prioriteringsregelen sier at kvinner skal, sitat: "ikke først og fremst pynte seg med håroppsettinger, gull, perler og praktklær, men med gode gjerninger, slik det sømmer seg for kvinner som bekjenner seg som gudfryktige". Kvinner skal komme til gudstjeneste med gode gjerninger som sin mest feminine helligjørelses-baggasje, betyr dette.

Etter denne dobbelt-formaning følger så i v. 11-12 selve læreforbudet for kvinner i gudstjenesten.

Selve læreforbuds-teksten

I forbudsteksten i v. 11-12 er der hele fem verb eller verbalavledede begreper som stilles ved siden av hverandre. I gudstjenester skal kvinner: (1) "ta imot læren i stillhet", (2) "i all underordnethet", (3) "ikke undervise", (4) "ikke herske over mannen", og (5) "være i stillhet".

Her er det underordnings-begrepet som viser at de andre fire begrepene hører hjemme i Bibelens såkalte kefalée-struktur, dvs Bibelens samlede lære om over- og underordning både i Guds treenighet og blant menneskene.

Underordnings-begrepet opptrer her i sub-

Bestill Bibelsk Tro for 2020 og få nr 5 og 6 for 2019, samt CD-en "Himmellengt" med sanger av Olav Fjermedal.

stantivform, ”hypo-tagée” på gresk. ”Kefalée” betegner ”overordning” og ”hypotagée” betegner underordning. Begrepene motsvarer hverandre. I gudstjenestens lære-undervisning krever altså Guds ord på vårt sted maskulin kjønnsrolle-uniform.

Tre skriftbevis fra Urhistorien

Paulus gir oss i v. 13-15 tre skriftbevis for dette, skriftbevis som det er lett å kjenne igjen fra 1Mos 1-3.

I v. 13 viser Paulus til mannens førstefødsels-rett, på samme måten som 1Mos 2,21

skildrer Evas skapelse av Adams ribben.

I v. 14 argumenterer Paulus med syndefalls-avsnittet og viser til den spesielle fristelses-prosessen (1 Mos 3,6) som førte Eva inn i fallet. Eva ble ”dåret”, heter det (det greske ordet betyr nærmest ”å bli grundig forført på grunn av narreri og svik”. I tilståelsen i 1Mos 3,13b leser vi at Eva bruker det samme ordet: ”Slangen dåret meg og jeg åt”.

Apostelen mener ikke i v. 14 å benekte at også Adam falt i synd. Men han påminner om at Eva ikke skal undervise i gudstjenesten fordi Eva i syndefallet ble forført, narret og dåret uten å spørre ”presten sin”, Adam, til råds først.

Apostelen mener heller ikke i v. 14 å antyde at Adam kom bedre fra det enn Eva under syndefallet. (Det fins grunner til å si: Snarere tvert imot!) Men poenget er at Evas fall ikke bare skjedde i strid med selve spiseforbudet, men også i strid med Adams overordning ifølge førstefødselsretten.

Det tredje og siste skriftbeviset kommer i v. 15. Eva skal bli frelst ”gjennom barnefødingen” står det der. Dette er et preposisjonsledd med betont bruk av bestemt form: ”barnefødingen”. Preposisjonen ”diá” (= gjennom) kan i teorien være lokalt ment og bety ”tvers igjennom” (dvs at Eva skal overleve barneføding). Men sannsynligvis er preposisjonen heller instrumentalt ment (dvs ”med barnefødingen som middel”). I så fall viser Paulus til den barnefødingen som i 1Mos 3,15 omtales som ”kvinnens (hebr:) ”særa” = ”ætt, avkom, barneføding”. Kvinnens ættlig, Jesus, skal knuse slangens hode. Men slangen skal samtidig hogge kvinneætlingen, Jesus, i hælen så han dør av giften.

Ettersom v. 15 mest sannsynlig viser tilbake på prot-evangeliet i 1Mos 3,15, sier altså dette tredje skriftbeviset følgende: Kvinner skal ikke på mannfolkvis lære-undervise i menighetsgudstjenestene. Men kvinnens frelseteologiske livsoppgave er det morskallet som når høydepunktet sitt i fødingen av frelseren Jesus Kristus.

Og når det gjelder kristne menighetsforsalinger, som er storfamilien vår på

Bok:

”Levende forkynnelse
eller tomme ord?”

av Dag Risdal

Kr 50 pr. bok + porto

Bibelsk Tros kassettjeneste
Postboks 116, 4311 Hommersåk
e-post: olstokka@frisurf.no

hvert sted, sier avsnittet følgende: Det skal nettopp være forskjell på en farsoppgave og en morsoppgave i kristne menigheter. Og læreundervisende forkynnelse i helligdagens gudstjeneste, det er en farsoppgave. Å være menighetsforstander eller pastor eller prest er en farsoppgave. Omsorgen for kvinner, barn og gamle i menighetsforsamlingene er derimot vel så gjerne en morsoppgave. Kvinner kan ifølge Skriften gjøre menighetstjeneste som diakoner, evangelister, menighets-”enker” og profetinner.

Slik ”deler” Bibelen tjenesteoppgavene i Guds menigheter mellom kvinner og menn.

Bibeltekstens ordlyd (1Tim 2,8-15):

Jeg vil altså at mennene på hvert sted skal be slik at de løfter hellige hender, uten vrede og trette.

Likeså skal kvinnene kle seg sømmelig og pynte seg i ærbarhet og med måtehold, ikke (gr: ikke først og fremst) med hårfletninger og gull

eller perler eller kostbare klær, men (gr: men først og fremst) med gode gjerninger, slik det sømmer seg for kvinner som bekjenner seg som gudfryktige.

En kvinne skal ta imot læren i stillhet, hun skal underordne seg.

Jeg tillater ikke en kvinne å opptre som lærer (gr: didáskein = undervise) eller å være mannens herre, hun skal være i stillhet.

For Adam ble skapt først, deretter Eva.

Og Adam ble ikke dåret, men kvinnen ble dåret og falt i overtredelse.

Men hun skal bli frelst gjennom barnefødingen (gr: diá téas teknogonías), så sant de holder ved i tro og kjærlighet og helliggjørelse, med sømmelighet.

(Opprinnelig trykt i Dagen med tillatelse av forfatteren) □

Når helvete forsvinner

AV HANS ERIK NISSEN

I vårt strev med å gjøre Gud forståelig og akseptabel for ikke-kristne er det helt sentrale sider av det bibelske gudsbilde som forties. Det gjelder Guds vrede og helvete. Resultatet er en underlig blodløs, tannløs og likegyldig gud som ingen har virkelig bruk for – bortsett fra de som skal bli fri sine aggresjoner.

Jesus og helvete

Jesus taler mer enn noen andre om helvete. Han gjør det helt klart at synd fører dit. Jesus vekker og skremmer med helvete. Hans ord går til marg og bein når han taler om: en lukket dør, mørke, gråt, tenners gnissel, ormen som aldri dør og ilden som aldri slukkes.

Jesus håner mange velmente ord om at en ikke skal true. For ham er helvete ikke en

trussel. Det er en kjensgjerning. Ilden er tent av hans himmelske Far. Der ender alle som ikke frelses ved hans blod, uten mulighet til å komme ut derfra igjen. For Jesus gjelder det om det ene: å vekke den som frimodig vandrer mot helvetes evige pine.

Det er løgn

Mange kristne tror at det er løgn. Jesu ord om helvete passer ikke til deres bilde av Gud. For dem utelukker Guds kjærlighet hans vrede. Derfor tror de at Gud likevel frelser alle til slutt – eller i det minste utsletter dem.

Hvordan er det gått til?

En har skjøvet Gud fra dommersetet og selv satt seg på det. I dag er Gud for alvor kommet under anklage – ikke så mye fra de vantro,

men fra de troende. De truer Gud med å si: Om du er kjærlighet så kan du ikke

Med andre ord: om ikke Gud avskaffer helvete, mister han anerkjennelse fra mange troende som en kjærlig Gud.

Han som troner i himmelen ler

Hva vi mener om Gud har ikke noe som helst innflytelse på ham, samme hva vi mener om ham! Ham manipulerer en ikke med. Det er mennesker en kan få til å gi etter for et gruppepress – ikke Gud.

Guds latter blir fulgt av taushet. Så prøver en med nye ideer og tiltak i strevet med å nå verden. En tror at det er et kommunikasjonsproblem. Kunne vi bare si det på en helt riktig måte, så mennesker forsto hva vi sa, da ville det skje store ting.

Sannheten er langt på vei at de veldig godt forstår hva vi sier. Problemet er ikke mangel på forståelse, men det ligger i budskapets innhold. Skal vi føre mennesker til himmelen, må vi først føre dem til helvete. Det gjorde Jesus, og vi er kalt til å gå i hans spor.

Verden og de kristne

Hvordan kan du tenke på verden ved å tro at vi alle ender i himmelen, når så mange kristne har det synet?

Og hvorfor skulle mitt eget jeg forlate tronen i mitt liv til fordel for Gud når alt likevel ender godt til slutt? Det gamle syndige menneske vil mye heller selv skalte og valte med tingene enn å være korsfestet med Kristus. Kan det få krone uten kors, er det ikke sent til å slå til.

Det er en underlig vekselvirkning mellom de troende og verden. Guds barn hører på verden og går den i møte et skritt. Det ser verden, og frimodigheten øker. Den har ikke

bare urett. Den gleder seg over at de kristne innrømmer det, verden tar et skritt mot de kristne. De kan ikke stå for verdens skulderklapp og tar ennå et skritt mot verden.

Slik gikk det i det gamle Israel, og slik går det i kirken i dag. Det uhyggelige er at de evangeliske kristne er med i denne prosessen.

Helvete tar himmelen med seg

Guds ord er en helhet. Vi tror at det går an å plukke i Guds ord, men det vi plukker visner. Taler en ikke sant om evigheten, mister en den. Mange kristne tenker lite på det som kommer heretter. De lengter ikke hjem. Det er ikke særlig ønskelig å skulle bryte opp herfra og være sammen med Kristus. De har mistet troen på himmelen.

Slik blir det når helvete forsvinner. På samme måte mister en nåden om synden forsvinner. Om en ikke vil erkjenne mørke som en makt, mister en lyset, og alt blir grått.

Veien fram er alltid veien tilbake. Tilbake til sannheten. Tilbake til Jesu ord om himmel og helvete. Tilbake til evighetsalvoret.

Da blir alt annet så smått og ubetydelig. Da gjelder det om det ene: å unngå helvetes flammer og bli frelst i evighet.

(Fra ”Mellem liv & død”) □

Husk årskontingenten for 2020!

Coronaviruset og Den norske kirke

AV PER HAAKONSEN

Det har nok forbauset mange av oss at kirken ikke har et ord å si i denne krisetid. Det nærmeste vi kommer er biskop Kari Veitebergs opptreden i Fredrik Solvangs program "Debatten" her forleden. Hun talte som en sosionom – ikke et Guds ord kom over hennes lepper. Det har det for den saks skyld heller ikke kommet fra de øvrige av landets biskoper.

Dette er den største krisen landet har stått overfor siden den annen verdenskrig, sies det. Da går mine tanker tilbake til 1940. Da kunne landets kristne ledere samle seg om en uttalelse som pekte på at den ulykken som hadde rammet Norge, skyldtes folkets synder. Ole Hallesby sa det slik: "Gud har rett når han tukter og straffer oss her i Norge."

I kirkens historie har vi mange eksempler på at når ulykken rammer, så utlyses det en botsgudstjeneste. Det gjenspeiler den kristne tanke om at ulykker ikke rammer tilfeldig og uten grunn. Men Den norske kirke av i dag utlyser ingen botsgudstjeneste – de stenger dørene. Det er tydelig at Den norske kirke veier de råd som kommer fra verdslige myndigheter, tyngre enn kjærligheten til Guds ord og det åndelige ansvar den har overfor sitt eget folk.

Ja, å tale om synd og nåde, frelse og fortapelse i en tid som denne, har nok kirken funnet ut er ganske så umusikalsk. Å forkynne evangeliet er å skremme folk unødvendig opp. Følgelig forholder den seg taus.

Hva skulle så kirken ha sagt i en situasjon som denne? Hva er det bibelske budskap?

I en situasjon der folk fortæres av engstelse må det kristne budskap være: Vær ikke bekymret! Det gjelder alt som hører livet til. Helse, penger, mat og klær. Alt ligger i Herrens hender. Ja, endog selve livet hører Herren til. Vår himmelske far vet hva

vi trenger til. Budskapet er: "Søk da først Guds rike og hans rettferdighet, så skal dere få alt dette i tillegg!" (Matt 6,33)

Budskapet er: Vi må overgi oss til Guds ord og stole på at det som står i Bibelen er sant.

I Salme 37,5 finner vi en god definisjon på en bekymring. Der står å lese: "Sett din vei i Herrens hånd og stol på ham! Han skal gjøre det." Men snur vi dette bibelverset på hodet da leser vi: Sett din vei i din egen hånd, stol på deg selv. Du skal gjøre det. Det er dette som ofte skjer i praksis. Og da har vi en bekymring. Da er fokus rettet på hva vi selv skal utrette, ikke på Herren.

En kjent forkynner sa det slik: Bekymring er at vi prøver å være vårt eget forsyn.

Det er meget godt sagt. For det er Herren som er ansvarlig for våre liv. Om det i verste fall skulle bære mot sykdom og død - hva betyr det? Alt hviler i Herrens hender. Og hos Herren finnes det utgang fra døden. I den korsfestede og oppstandne Jesus Kristus har vi del i syndenes forlatelse og det evige liv. Da har vi i virkeligheten overvunnet alt. Det er ingen grunn til bekymring. □

CD-er:

Foredrag av Per Haakonsen:

"Israel og Midtøsten akkurat nå"

"Det nye Norge – Avkristningens konsekvenser" Kr 20 pr. CD + porto

Bibelsk Tros kassettjeneste

Postboks 116, 4311 Hommersåk

e-post: olstokka@frisurf.no

Erik Øistein Høiby til minne

Erik Øistein Høiby ble forfremmet til herligheten 19.12.2019 og ble begravet fra Borgestad kirke i Porsgrunn 29.01.2020.

Med Erik Høiby har en kjær forkynner og misjonsmann lagt ned sin vandringsstav og fått en salig møte med sin frelser og herre, Jesus Kristus. Jesus sier selv: "Jeg er oppstandelsen og livet. Den som tror på meg, skal leve om han enn dør."

Erik ble født 15.05.1937 på Hamar. Han tok latinlinja ved Katedralskolen på Hamar og hadde tenkt å studere teologi ved MF, men han ble anbefalt heller å ta Bibelskolens toårige predikantkurs i Staffeldtgate i Oslo.

Erik ble en kristen som fjortenåring på en landsleir på Bjerkely ungdomsskole i 1951. I Hamar ble Erik aktivt med i Det kristelige student og gymnasiastlaget. Han var også en tid formann i i ungdomsforeningen i Hamar gamle misjonshus.

Erik ble tidlig moden som kristen. Allerede som 20-åring ble han sendt av Hedmark Indremisjon til Eidskogen ved svenskegrensa for å forkynne evangeliet. Ved Guds nåde fikk han lede mange til en levende tro på Jesus Kristus.

Da han var ferdig på bibelskolen, ble han kalt til forkynner i Langesundsfjordens Indremisjonsselskap (1959-1966), senere til sekretær i Askim Indremisjon (1966-1968), og deretter til kretssekretær i Skien krets av Santalmisjonen (1968-1989). I 1989 ble han bibellærer i Langesundsfjordens Indremisjonsselskap fram til 1996. Etter en hjerteoperasjon i 1996 fortsatte han som forkynner, blant annet i "Ja til Livet."

Vi i Stiftelsen På Bibelens Grunn har mye å takke Erik for. Undertegnede ble kjent med ham etter at han bestilte Bibelsk Tro. Senere har han selv bidradd med flere oppbyggelige artikler i bladet som han satte stor pris på. Han har også talt på møter for Bibelsk Tro.

Erik er også bidragsyter til andaktsboka "I lys av Ordet" som ble utgitt av Stiftelsen På Bibelens Grunn i 2000.

Allerede på bibelskolen begynte Erik å studere Bibelens profetier og de siste tider. Dette kommer klart fram i taler, bibelforedrag, artikler og i bokform. I 2010 ga Stiftelsen På Bibelens Grunn ut hans bok "Våg å stå som Daniel". Det er en innføring og tolkning av Daniels bok. Boka vitner om en grundig og tillitsfull holdning til Bibelen.

Selv om vi ikke møttes så ofte i den senere tid, så var det godt å snakke med Erik i telefonen. Vi hadde gode samtaler om mange forskjellige tema. Han var svært opptatt av kristendommen stilling i Norge og gremmet seg over all liberal teologi. Derfor var han alltid villig å være med som underskriver ved ulike opprop. Erik var en uredde og trofast tjener i Guds rike. Gud hadde utrustet han med forskjellige nådegaver, og det ble til velsignelse for mange tilhørere.

Hans kone, Inger, døde for flere år siden, men han etterlater seg barn, barnebarn og oldebarn. La oss huske på dem framfor nådens trone! Lyser fred over Erik Øistein Høibys gode minne!

Olav Hermod Kydland

En dalende dag

AV JOHANNES JOHNSON

En dalende dag, en stakket stund
har legemets liv vi til gave,
og slektene skifter som løv i lund
i jordens frodige have.
Så synker vi stilt, så har vi vårt sted
blant tusene glemte grave.

Og dog mitt hjerte forferdes ei,
min sjel er freidig og rolig,
i liv og i død jeg vet min vei,
med begge jeg er fortrolig;
for Kristus, Guds Sønn, har lovet meg
i Faderens hus en bolig.

Selv foran han gikk å berede sted,
et hus ikke gjort med hender,
en evig bolig med liv og fred,
med rom for alle Guds venner.
Der skal vi ham se etter stridens år
om tro vi vårt løp fullender.

Det fortelles at salmen ”En dalende dag, en stakket stund” ble skrevet på Madagaskar til trøst i sorgen da en ung misjonærhustru lå på det siste. Misjonsprest Johannes Johnson var på reise da han fikk vite at Anna Hodnefjell lå for døden på Masinandraina misjonsstasjon.

Det er blitt fortalt at Johnson skrev salmen

Vel intet øye fra jordens egn
har skimtet dets skinnende saler,
vel aner vi kun i billed og tegn
dets glans her i tåkenes daler;
men veien, veien den har vi klar
i Jesus, hans gjerning og tale.

Ja, du er veien, vår Frelser sann,
til alle elendige givet,
ditt ord som aldri bedrage kan,
det sannheten er og livet.
Og alt jeg syndet min livsens dag
for din skyld er det tilgivet.

Så sovner jeg trygt i ditt hellige navn,
du våker til natten ender;
når morgenen stiger, jeg er i havn
og fedrelandet gjenkjenner.
Da kysser jeg med usigelig fryd
de naglemerkede hender.

på heste-ryggen og sendte den med bud med følgende hilsen: ”Til vår syke, trette søster, fra en vandringsmann. Bud fra sjelens venn og trøster, bringer han.” Salmen ble ganske snart kjent også hjemme i Norge og den ble sunget under Johannes Johnsons egen begravelse. □

På Bibelsk Tro sin nettside ligger det nå over 2000 taler av Øivind Andersen, Carl Fr. Wisløff og mange flere.

Taler fra møter på Skjæveland Misjonshus de siste åra og likedan

taler som er opptatt fra slutten av 1950 årene og framover fra NLM og NLL, kan lastes ned gratis.

Gå inn på www.bibelsk-tro.no
Der finner du Bibelsk Tro sitt arkiv, nye taler, og YouTube.

Han leder meg til hvilens vann

AV MARTIN LUTHER

Salme 23

Dette er den andre frukten av det gode ord. Det er ikke bare føde og grønne enger som de troende blir mett og sterke av i troen osv., men det er også et deilig, kjølig, friskt vann for dem, der de mottar vederkvegelse og trøst. Derfor lar han det ikke bli med dette, men han sier: *“Han lar meg ligge i grønne enger,”* og han føyer også til: *“han leder meg til hvilens vann.”* Er som han ville si: I stor hete, når solen brenner sterkt, – Salme 121, – og jeg ikke finner noen skygge – leder han meg til hvilens vann, gir meg å drikke og vederkvege meg. Det er: I alle slags trengsler, angst og nød, – åndelig og legemlig, – når jeg intet sted vet å finne hjelp og trøst, – så holder jeg meg til ordet om nåden. Der alene og intet annet sted finner jeg sann trøst og vederkvegelse, og det i rikelig mål.

Det han her med kunstige ord sier om denne trøsten, uttrykker han på et annet sted med tørre, klare ord og sier: Dersom ikke ditt ord hadde vært min trøst, så var jeg omkommet i min elendighet. Jeg vil i evighet ikke glemme det, for du vederkveger meg med det osv.

Men han blir enda ved lignelsen om hyrden og fåret. Og i sannhet er den vanlig hos alle profeter, for jødene hadde sin beste næring av får og annet kveg, og var hyrder, som David selv og de kjære patriarker også har vært.

Derfor blir denne lignelse ofte anvendt i Skriften. Men David taler om denne saken som stemmer med landets natur. For det forjettede

(=løftets) land er et hett, tørt, sandet og steinet land, som har mange ørkener og lite vann. Derfor fortelles det mer enn en gang i første Mosebok hvordan hedningenes hyrder har trettet med patriarkenes hyrder om vannet. Derfor holdt de det i disse land for et klenodie når de kunne ha vann for feet sitt. I våre land vet en ikke om dette, for en finner vann over alt her. Dette har David tatt hensyn til, og han holder det for en særlig velgjerning at han er under denne hyrdes beskyttelse, han som ikke bare lar ham ligge på en grønn eng, men også i heten leder ham til hvilens vann.

Kort sagt vil han vise dette: Likeså lite som en utenfor Guds ord kan komme til Guds sannhets erkjennelse, likeså lite er trøst og fred for samvittigheten å finne utenfor det. Verden har også sin trøst og glede, men den varer kun et øyeblikk. Når angst og nød, og særlig når den siste time kommer, da går det som Salomo sier: Etter latter kommer sorg, og etter glede kommer bedrøvelse. Men de som drikker av dette friske og levende vannet, de lider vel trengsel og motgang i verden. Likevel vil de aldri mangle den rette trøsten, og særlig når det kommer til avslutningen, – da tar saken en annen vending for dem, for det heter: Etter kort gråt kommer evig latter, etter ringe lidelser kommer herlig glede. (2 Kor 4). For de skal ikke både her og hisset gråte og være bedrøvet, men, som Kristus sier: Salige er dere når dere gråter her, for dere skal le, osv. □

Før Jesus kommer igjen

AV CARL FR. WISLØFF

Ja, du har sagt at du kommer,
Ja, du har sagt du er nær!
Herre, vi venter din sommer,
Oppad mot hjemmet vi ser!

Tanken med dette bibelforedraget er å vise til noen hovedtrekk fra Bibelens rike og mangeartede vitnesbyrd om tiden før Herren kommer. Det er et stort emne, altfor stort til å kunne utredes fullt ut i én bibeltid. Jeg vil ikke engang forsøke på det. Men noen hovedtanker, noen grunnlinjer som viser oss perspektivet i det som forestår, det vil vi forsøke å finne.

Bibelen har tre korte ord som på en måte sammenfatter budskapet. Bibelen sier: Han kommer! Det er det Gamle Testamentets ord som peker framover. I fra syndefallets dag lyste løftet om kvinnens sæd som skulle knuse slangens hode (1 Mos 3,15). Han kommer!

Det andre korte ordet lyder: Han er kommet! Det er budskapet i det Nye Testamentet. Han kom i tidens fylde. Da sendte Gud sin Sønn for å frelse oss, for å bære våre synders byrde og gjøre alt godt som vi hadde forbrutt.

Vi finner også en tredje setning i Bibelen: Han kommer igjen! Det er det Nye Testamentets ord som peker framover, og som taler om det vi har i

vente. Han kommer igjen!

Bibelen taler ikke bare i all alminnelighet om en Gud som er kjærlig og nådig. Den viser oss den allmechtige Gud som griper inn i menneskenes historie med sine veldige gjerninger. Han har skapt alt. Han tente håpets stjerne på syndefallets dag. Han utvalgte Abraham og førte ham til løftets land. Han gjorde Israel til sitt folk, han sendte profetene – og i tidens fylde sendte han Sønnen, sin egen enbårne Sønn, for å bli vår frelser idet han gjorde soning for våre synder på korset, Gal 4,4. Han reiste Jesus opp fra de døde – og han har lovet at Jesus skal komme igjen, Apg 1,11. Til sist skal dette verdens-løp avsluttes, den siste store dommen skal komme – og det skal bli nye himler og en ny jord, hvor rettferdighet bor, 2 Pet 3,10-13.

Nå vil vi reise et spørsmål: Hva slags bilde er det Bibelen tegner for oss når den taler om tiden før Jesus kommer igjen? Er det et lyst bilde? Sier Bibelen at livets og lysets krefter etter hvert skal overvinne dødens og mørkets makter, skal kristendommens surdeigsmakt etter hvert gjenomsyre folkeliv og menneskeliv, slik at verden forvandles til et Guds rike? forts.s. 26

Svaret er nei, og atter nei. Bibelen tegner et mørkt bilde av tiden før Jesu gjenkomst.

NY CD!

"Jesu kjærlighet"
med sang av ungdomskoret
Gledesbud.

Kan bestilles via våre nettsider:
www.bibelsk-tro.no

Se annen kontaktinfo bakerst
i bladet (s. 31).

Bibelsamlingen på Audnastrand leirsted

**[NB! Bibelsamlingen kan bli avlyst
pga koronaviruset!]**

15.-19. juli 2020

Motto: "Rekk meg, o Jesus, din hjelpende hånd!"

Talere: Curt Westman og Oddvar Dahl

Onsdag 10. juli

Kl 16.00 Registrering

Kl 18.00 Kveldsmat

Kl 19.30 Åpningsmøte. Westman: "Et ødelagt gudsbilde". (Mark 1,21-28).
Dahl avslutter møtet

Torsdag 11. juli

Kl 08.30 Frokost

Kl 11.00 Familiemøte. Dahl taler. Åshild og Finn synger

Kl 13.00 Middag

Kl 15.30 Kaffe

Kl 16.00 Bibeltime. Westman. Tema: "Da Jesus så deres tro." (Mark 2,1-12).

Kl 18.00 Kveldsmat

Kl 19.30 Møte. Dahl taler.

Fredag 12. juli

Kl 08.30 Frokost

Kl 09.30 Bønn.

Kl 10.00 Bibeltime. Westman. Tema : "En verden full av lys.."
(1 Mos 2,7-9).

Kl 10.00 Barnemøte v/Finn Asmussen m/flere
Kl 13.00 Middag
Kl 15,30 Kaffe
Kl 16.00 Sangmøte ved Oddvar Dahl og Finn Asmussen
Kl 18.00 Kveldsmat
Kl 19.30 Møte. Westman taler. Barnekoret synger.

Lørdag 13. juli

Kl 08.30 Frokost
Kl 09.30 Bønn.
Kl 10.00 Bibeltime. Westman. Tema: "Den dag du eter skal du dø..."
(1 Mos 2, 15-18).
Kl 10.00 Barnemøte v/Finn m/flere
Kl 12.30 Middag
Kl 15.00 Tur
Kl 18.00 Kveldsmat
Kl 19.30 Møte. Dahl. Barnekoret synger
Kl 21.30 Forfriskninger. Frie vitnesbyrd.

Søndag 14. juli

Kl 08.30 Frokost
Kl 09.30 Nattverdmøte v/Dagfinn Natland
Kl 11.00 Møte. Dahl taler. Barnekoret synger
Kl 12.30 Middag med avslutning

Priser for 2020: Døgnpriser: Voksne kr 600, ungdom 13-19 år kr 360,
barn 5-12 år kr 200, Familie maks kr 1900. Loftsrom kr 500.
For vask av rom betales kr 160. Campingvogn/bobil kr 110 pr døgn. Telt: kr 110.

Ta gjerne med laken, dynetrekk og putetrekk. Leie av trekk koster kr 110.

Priser for enkelte måltid:

Voksne: Frokost kr 110, middag kr 180 og kveldsmat kr 130.

Ungdom: 13-19 år: Frokost kr 90, middag kr 120 og kveldsmat kr 90.

Barn 5-12 år: Frokost kr 60, middag kr 90 og kveldsmat kr 60.

Dersom de som bor i Campingvogn/bobil og telt inntar alle måltid i spisesalen,
betales ikke leiepris for Campingvogn/bobil og telt.

Info/påmelding:

Dagfinn Natland, tlf 52799807/95129320, e-mail: dnatland@frisurf.no
eller til

Olav Hermod Kydland, tlf 91860275, e-mail: olav.kydland@lyse.net

La oss ta for oss kap.24 hos Matteus. Der viser Jesus oss noen tegn som skal vitne om at enden er nær.

Først taler han om tegn i naturen.

"Men straks etter de dagers trengsel skal solen bli formørket, og månen skal ikke gi sitt skinn. Stjernene skal falle ned fra himmelen, og himmelens krefter skal rokkes" (v.29). Det tales også om jordskjelv og store naturkatastrofer som skal komme. Det er som om hele naturen er i veer. Det er som veldige krampetrekninger i hele naturen før Jesus kommer igjen. Det viser Bibelen oss her klart og tydelig.

For det andre er det tegn som sier hva som skal skje i folkelivet. *"Dere vil høre om krig og rykter om krig.... For folk skal reise seg mot folk, og rike mot rike"* (v.6-7). Det er de samme krampe-trekninger og de samme rystelser i folkelivet som i naturen forut for Jesu gjenkomst.

For det tredje taler Jesus om tegn som hører hjemme i kristenheten, den synlige kirke. *"For falske messiaser og falske profeter skal stå fram og gjøre store tegn og under, for å føre også de utvalgte vill, om det var mulig"* (v.23-24). Likeledes i v.4-5: *"Se til at ingen fører dere vill! For mange skal komme i mitt navn og si: Jeg er Messias! Og de skal føre mange vill."* Vær våkne, sier Herren. Vær våkne!

Det er ikke noe lyst bilde Jesus viser oss. Og når vi ser verdenssituasjonen i dag, er det mange tanker som melder seg.

Jeg tenker på folkelivet rundt omkring i verdens land. Det har vært så mye tale om den voldsomme befolkningseksplosjonen. Det har aldri levd så mange mennesker. Det er vel langt flere hedninger i India i dag enn da verdensmisjonen begynte for alvor for over 150 år siden. På samme måte i Afrika. Til tross for de landevinninger misjonen har gjort, til tross for de kristne kirkesamfunn som står der mange steder som vitnesbyrd om at Gud holder sine løfter. Hvordan skal vi forstå dette?

Jeg må bekjenne at hvis jeg trodde det var Bibelens ord at kristendommen skulle forandre verden, da ville jeg anse det hele for en stor fiasko. For det har ikke gått på den måten. Det er ikke det Bibelen stiller oss i utsikt heller.

Bibelen taler om at Gud besøker alle folk med evangeliet. Det er et sterkt ord om det i Apg 15,14, som for meg er nøkkel til å forstå det som skjer omkring oss nå. Det er Jakob som taler: "Simon har fortalt hvordan Gud fra først av sørget for å ta ut av hedningene et folk for sitt navn." Engelske oversettelser, både den gamle King James og nyere oversettelser og likeså den amerikanske Revised Standard Version, oversetter annerledes. Det står der at "Gud besøkte hedningene for å ta ut av dem et folk for sitt navn." Etter min overbevisning er det den riktige oversettelsen og den riktige forståelsen så vel av dette sted som overhode av det Nye Testaments budskap om hva som skjer. Denne verden ligger

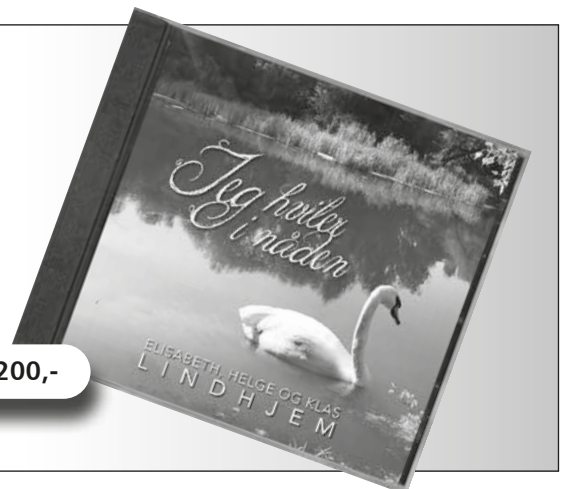
CD

"Jeg hviler i nåden!"
av Elisabeth, Helge og Klas Lindhjem

Kan bestilles via våre nettsider:
www.bibelsk-tro.no

Se annen kontakinfo bakerst
i bladet (s. 31).

Kr 200,-

i det onde. Den er bytte for onde makter som herjer menneskene. Verden går ikke imot noe bedre og bedre, men er i seg selv uforanderlig ond. Men det som skjer i denne tids husholdning er at Gud ved sine utsendte vitner besøker alle folk med evangeliet for å ta ut av alle folk ett folk for sitt navn. Det er den troende menighet av jøder og hedninger.

Derfor skal de mørke aspekter og de store vanskeligheter som vi står overfor i dag, på ingen måte ta motet fra oss. Vi synes det er vanskelig, det er motstand, det er åndsmakter som farer ille med oss. Vi ser diktaturstater oppstå og gjøre det så uhyre trangt for de troende mange steder. Vi vet ikke hva morgendagen skal bringe noen av oss.

Men la oss ha den sak klart for øye: Det kan ikke bli vanskeligere enn Jesus har sagt på forhånd at det skal bli. Han har ikke lovet oss ubrutt seier, som vi uten videre kan se og demonstrere. Det skal alltid være et troens vågestykke å slutte seg til hans fylking på jorden. For det som skjer, som er synlig for troen, det er at Han besøker alle folk med sitt evangelium og tar ut av alle folk ett folk for sitt navn.

Jeg kan ikke gå nærmere i detaljer om all den motstand og alle disse vanskeligheter vi her har lest om. La meg bare nevne noe av det viktigste

Bibelen varsler om. Så må enhver av oss se om han synes at det stemmer og om det er noen av disse tegnene som vi ser oppfylt i dag.

Jeg fester meg ved 1 Joh 4,1-3: *"For mange falske profeter er gått ut i verden. På dette skal dere kjenne Guds Ånd: hver ånd som bekjenner at Jesus er Kristus, kommet i kjød, er av Gud, og hver ånd som ikke bekjenner Jesus, er ikke av Gud."* Jeg ser dette sammen med 2 Kor 11,4 hvor apostelen varsler om en alvorlig sak: "For om det kommer en til dere og forkynner en annen Jesus, som vi ikke har forkynt, eller om dere får en annen ånd, som dere ikke før har fått, eller et annet evangelium, som dere ikke før har mottatt - da tåler dere det så gjerne." Det er det vi faktisk ser omkring oss på alle kanter. Det tales om Jesus, men er det Bibelens Jesus som forkynnes? Får vi høre et fulltonende budskap om Ham som er sann Gud, født av Faderen fra evighet, og tillike sant menneske, født av jomfru Maria. Dessverre nei, ikke alltid. Får vi høre at Guds Sønn led døden for oss og betalte vår syndegjeld hos Gud? Ikke alltid, dessverre. Det hender at vi blir avspist med en Jesus som ligner mer en vismann og et edelt forbilde enn det Guds lam som bar verdens synder.

Jeg taler ikke nå om den såkalte Jesusvekkelsen. Jeg vet ikke nok om den – en får

Vi ønsker å gi deg

åndelig veiledning

- Oppbyggelige stykker
- Bibelstudieserier
- Sjelesorg
- Kristen etikk
- Trosforsvar
- Aktuelle spørsmål
- Sang og musikk
- Med mer

Seks nummer i året for kr. 180,- (studenter: 160,-)
Tegn 2020-abonnement nå, og du får GRATIS nr. 5 og 6/2019!

Sendes til:

Bibelsk Tro
Postboks 67
4349 Bryne

Betales med giroblankett som følger med første tilsendte blad.

Navn: _____

Adr: _____

Kan også bestilles på Internett:
www.bibelsk-tro.no

inntrykk av at det er forskjellige retninger og tendenser, noe synes å være godt, andre blir det advart mot av folk som kjenner nøye til sakene. Jeg sier: La oss prøve alt på det budskap som forkynnes!

Vi leser i Judas' brev om hvor alvorlig situasjonen skal bli: *"Men dere, kjære: Husk de ord som vår Herre Jesu Kristi apostler før har talt! For de sa til dere: I den siste tid skal det komme spottere som farer fram etter sine ugudelige lyster"* (v17-18). Apostelen tenker sikkert ikke her på verdens mennesker, for de vil alltid leve etter sine lyster. Men han tenker på det som er så mye mer alvorlig, nemlig at det innenfor kristenheten, blant dem som bekjenner Jesu navn, skal komme slike som lever etter sine lyster i stedet for etter Guds ord. Jeg er ikke i tvil om at dette hører med til endetidsperspektivet. Guds ords autoritet står ikke lenger urokket blant bekjennende kristne slik som det skulle være. Det har skjedd en aldeles utrolig nedvurdering av Guds ord, samtidig som det selges flere bibler enn noen gang. Den statistikken er dessverre ikke noe bevis på at Guds ords autoritet er tilsvarende sterk.

Et konkret eksempel taler kanskje mer enn mange ord. I et velrenommert blad leser jeg et intervju med noen unge mennesker. Det er en ung dame som er forlovet og skal gifte seg. Men først skal de da leve sammen en stund for å se om de

passer sammen. Dere må passe på så dere ikke får noen barn, da vel, sier intervjueren. Ja, vi får vel det, sier hun. Det alvorligste ved dette var at den samme damen ga seg ut for å være en kristen. Det spørres ikke lenger etter hva Guds ord sier, men etter hva som er opportunt, etter hva som etter menneskelig beregning er rimelig og hva en kan make. At Guds ords autoritet på denne måten er rokket, hører med til endetids-perspektivet.

Videre vil jeg peke på noen merkelige skikkelser som trer fram der hvor Bibelen taler om de siste ting. Vi ser kanskje ikke konturene tydelig ennå, men vi skimter dem på forhånd som om de allerede var det. Vi leser om dem i Joh.åpenb. I det 13. kapittel finner vi et ord som skulle få oss til å bli dypt alvorlige til sinns. Det gjelder Dyret som står fram av avgrunnen. *"Og jeg så et dyr stige opp av havet. Det hadde ti horn og sju hoder. På sine horn hadde det ti kroner. Og på sine hoder hadde det spotte-navn"* (v.1).

Det kan ikke være tvil om at dyret er den siste tids verdenshersker, en politisk diktator som har all makt og bruker den. Han bruker den til å kneble og motarbeide, ja, til å drepe Guds venner. Det er nemlig her vi også finner det alvorlige ordet om dyrets merke: *"Det utvirker at det blir gitt alle, små og store, rike og fattige, frie og trelle, et merke i sin høyre hånd eller på sin panne, og at ingen kan kjøpe eller selge uten den*

Støttefond for evangelisk arbeid og misjon

Stiftelsen På Bibelens Grunn
v/Edvard Jekteberg
Persokkrossen 3
4346 Hafrsfjord
Bankkontonr. 3201.59.73713
Vipps: 538699 mrk. Støttefondet

som har merket: dyrets navn eller tallet for dets navn" (v. 16-17).|

Det er underlige ord som først oppfyllelsen skal klargjøre for oss. Da skal vi se det slik Jesus selv har sagt det på forhånd: "Og nå har jeg sagt dere dette før det skjer, for at dere skal tro når det skjer" Joh 14,29.

Men var det ikke som vi hadde et lite forvarsel vi som opplevde den siste verdenskrigen. Den troende har ikke annet å gjøre enn å minnes det første bud: "Du skal ikke ha andre guder". Det er denne antikristelige skikkelse Paulus taler om i 2 Tess 2,3-4, hvor han taler om denne som setter seg i Guds tempel og gir seg ut for å være Gud. "For først må frafallet komme, og syndens menneske bli åpenbart, fortapelsens sønn. Han er den som står imot og som opphøyer seg over alt som blir kalt gud eller helligdom, så han setter seg i Guds tempel og utgir seg selv for å være Gud".

Antikrist er mennesket som tilber seg selv idet det tilber verdensherskeren. Menneskets selvforhudelse vokser til en uhyre potens, alle mennesker skal beundre dette Dyret, og ingen kan begripe seg på de få kristne sjeler som kan finne på å gå imot noe så stort og enestående.

Her er det mange spørsmål. Jeg kan ikke svare på dem alle sammen. Men det som er sikkert, og som Bibelen klart viser oss, det er en tid hvor alt legger seg til rette for en stadig sterkere konsentrasjon av makt, inn til den dag kommer at en sterk hånd griper alt sammen. Det er villdyret fra avgrunnen som forguder seg selv og som forgudes av menneskene, men som forfølger de troende.

Når vi med hjelp av Bibelen ser framover og prøver å få klarhet i hva som skal skje, ser vi en annen skremmende skikkelse. I Åp kap.17,1 leser vi om "den store skjøgen, hun som sitter over de mange vann". "Kvinnen var kledd i purpur og skarlagen, og smykket med gull og edelstener og perler. I sin hånd hadde hun et gullbeger, fullt av styggedommer og av hennes horelivs urenheter. På hennes panne var skrevet et navn, en hemmelighet: Babylon, den store, mor til skjøgene og til stygghetene på jorden. Jeg så kvinnen drukket av de helliges blod og av Jesu vitners blod. Og jeg undret meg storlig da jeg så henne" (v.4-6).

Hvem er dette? De kommentarer som er kommet ut i den senere tid, svarer så vidt jeg kan se enstemmig: Denne kvinnen, Babylon den store, er verdenshovedstaden i det antikristelige rike i den siste tid. Byen Rom er forbildet, verdenshovedstaden som i grunne alltid har hatt og vil ha noe ugudelig og antikristelig over seg. Til støtte for denne tolkningen peker man gjerne på v.18: "Kvinnen som du så, er den store by som har kongedømme over kongene på jorden". For min del har jeg aldri kunnet slutte meg til denne tolkningen. Jeg tror at den eldre forståelse som vi finner hos Luther og andre tolkere, er den riktige. De hevder at den store skjøge er den verdsliggjorte kristenhet i den siste tid. I stedet for å være jomfru for Herren, Herrens brud, er den falske kirke falt fra. Den er blitt en horkvinne, en skjøge. Vi skal ikke la oss forundre over at denne er kalt en by. Der er et gammel-testamentlig sidestykke til det. Hos profeten Jesaja 1,21 står det om Jerusalem: "Å, at den er blitt en horkvinne, den trofaste byen! Den som var full av rett, der rettferd hadde hjemme, og nå – mordere!" Jerusalem, Herrens menighet, er blitt en horkvinne. Det gjelder også den frafalne kristenhet. Det passer helt inn i alle disse andre ting vi har pekt på her.

For de som vil studere dette spørsmålet nærmere viser jeg til stiftsprost J.H.H. Brochmanns fortolkning til Åpenbaringsboken i Lutherstiftelsens eldre bibelverk.

Paulus sa noe som sikkert forferdet de eldste i menigheten i Efesus. Han sa: «Jeg vet at etter min bortgang skal det komme glupende ulver inn blant dere, som ikke skåner hjorden. Ja, blant dere selv skal det fremstå menn som fører falsk tale for å lokke disiplene etter seg» Apg 20,29-30.

Det skal altså i lederstillinger fremstå menn som fører forventet tale for å lokke de troende etter seg. Våk derfor!

Fortsetter i neste nummer (nr. 4)

Medarbeidere og skribenter i dette nummeret:

Carl Fr. Wisløff (1908-2004)

Født i Drammen., Teologisk embetseksamen 1931. Dr. theol. 1958. Prest 1932-47. Rektor ved MF 1947-61. Professor i kirkehistorie 1961-75. Har skrevet mange bøker og artikler.

Carl Olof Rosenius (1816-1868)

Svensk vekkelsesforkynner og redaktør av "Pietisten".

Francis August Schaeffer (1912-1984)

Amerikansk teolog, filosof, apologet og pastor.

Hans Erik Nissen (1938-2016)

Cand.theol. ved København Universitet 1965. Sogneprest i København 1966-70. Forstander ved Luthersk Missionsforenings Højskole, Hillerød, fra 1970-2003.

Johannes Johnson (1864-1916)

Cand. theol. 1889. Misjonsprest i NMS, universitetslektor og salmedikter.

Kjell Dahlene

Født 1944 i Porsgrunn. Har vært forkynner, ungdomsarbeider, områdesekretær og bysekretær. Lærer/ rektor ved Fjellheim bibelskole 1984-87 og 1994-95. Nå fritidsforkynner.

Kjell Skartveit

Født 1967 i Stavanger. Lektor med hovedfag i statsvitenskap, med fagene sosialøkonomi, bedriftsøkonomi og historie i tillegg. Underviser ved Wang Toppidrett i Stavanger.

Martin Luther (1483-1546)

Tysk prest og kirkereformator.

Nils Dybdal-Holthe

Født 1934 i Vikedal. Eksamen i pedagogikk og mellomfag i kristendom ved Lund universitet i Sverige. Volda lærerskole (1968). Spesialpedagogikk grunnfag (1971). Har vært lærer og forkynner i flere år. Generalsekretær i Muhammedanermisjonen 1986-1993. Nå frivillig forkynner.

Odd Sverre Hove

Født 1947 i Ålesund. Cand theol ved Menighetsfakultetet 1971, feltprest 1972-73, journalist i Vårt Land 1973-74, daglig leder Folkeaksjonen mot Selvbestemt Abort 1974, sokneprest i Hyllestad 1974-1977, sokneprest i Lavik og prost i ytre Sogn 1977-85, generalsekretær i Den indre Sjømannsmisjon 1985-1989, redaksjonssjef i Dagen 1989-1999, sjefredaktør i Dagen 1999-

2010. Fra 2011: skribent, vikarprest og fritidsforkynner i Nordhordland Indremisjon.

Olav Nergård (1903-1991)

Norsk gårdbruker og dikter.

Olav Valen-Sendstad (1904-1963)

Teologisk embetseksamen i 1928 og ble dr. philos i 1948 på en avhandling om "Virkelighet og virkelighetsforståelse, - Forsøk til en systematisk metafysikk-kritikk". Var i flere år prest. Har skrevet mange bøker. Da han døde i 1963 var han kjent som en av de mest betydelige blant Nordens teologer, forfattere og forkynnere.

Per Haakonsen

Født i Bergen i 1942. Magister i statsvitenskap fra Universitetet i Oslo. Mellomfag i kristendom fra Menighetsfakultetet. Yrkespraksis fra Forsvarsdepartementet, Landbruksdepartementet og kommunal forvaltning. Kontorsjef ved Norges Landbrukshøgskole. Nå forfatter og foredragsholder på heltid. Utgitt tre bøker om Israel.

M Ø T E R

Bibelsk Tro – Skjæveland

(NB! Møtene kan bli avlyst!)

Dag	Dato	Kl.	Taler/møte
Møter pinsen.	30. mai – 1. juni		Talere: Per Bergene Holm og Lars Fossdal. NLL
Onsdag	03. juni	19.30	Bibelgruppe
Søndag	07. juni	11.00	Jon Olav Østhus
Søndag	14. juni	11.00	Oddvar Dahl
Søndag	21. juni	11.00	Ottar Endresen
Søndag	28. juni	11.00	Jakob Trodahl
nsdag	01. juli	19.30	Bibelgruppe
Søndag	05. juli	11.00	Kjell Magnor Kvalvåg

På nettstedet www.begynn.no finner du alltid oppdatert møteoversikt!

Et lite utvalg fra vårt utsalg:

Mot kveld

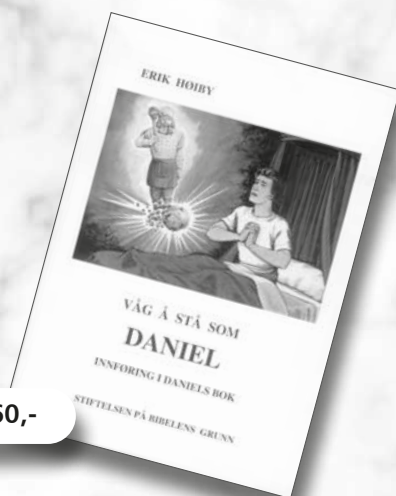
Undertittel: "Guds plan skal bli fullført".
Bok av Kristian Fagerli.

Kr 150,-

Våg å stå som Daniel

Innføring i Daniels bok.
Bok av Erik Høiby.

Kr 160,-

Jesu kjærlighet

Ny CD med sang av ungdomskoret Gledesbud
fra Namsos. Utgitt på Basunen forlag.

Kr 200,-

Porto kommer i tillegg til
de ulike priser på
bøker og CDer!

Bibelsk Tros kassettjeneste
Postboks 116, 4311 Hommersåk
E-post: olstokka@frisurf.no

Bankgironummer: 3290.07.77786

Det er enkelt å bestille via våre nettsider:

www.bibelsk-tro.no

Artikler, taler, litteratur og musikk

Du er troens opphavsmann

Av Olav Nergård

Du er troens opphavsmann,
dens begynner og fullender.
Sett meg derfor, du, i stand
til å tro det jeg bekjenner
etter Skriftens sanne lære,
til din ære.

Da blir korset lett å bære.
Grip du inn. Du vil og kan.
Ta meg, du, i dine hender,
i det tunge og svære.
Det er det jeg vil begjære.

Du gjør troen ren og sann,
ved ditt ord. Og derved tenner
du ved Ordet troens brann,
slik at kalde hjerter brenner.

Å, jeg ber deg åpenbare
og forklare
just deg selv, du underbare,
som er troens opphavsmann,
dens begynner og fullender,
midt i all min nød og fare.
Du er løsningen og svaret.

Om igjennom ild og vann,
og hva nød du ellers sender,
går min vei mot løftets land
ved ditt ord. Og du omspinner
meg med omsorg. - Alt kan friste,
alt kan briste,
djevelen kan overliste -
men, du troens opphavsmann,
dens begynner og fullender,
du, den første og den siste,
deg kan jeg umulig miste.